

φαί· κατά δὲ τὰς ἄλλας ἡμέρας ὁ Κόμης ἐδίδοτο περιπαθῶς εἰς τὸ χαρτοπαίγιον, προσέχων ὅμως πάντοτε μὴ θλάψῃ ἐπικινδύνως τὴν περιουσίαν του· ἐν γένει δὲ ὀλίγον ἐφρόντιζε νὰ μανθάνῃ τί γίνεται εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐνῶ ἔλειπεν, ὡς ἔχων τελείαν πεποίθησιν εἰς τῆς γυναικὸς του τὴν τιμιότητα.

Ἐπιστρέφοντα δὲ ποτε, προσελθὼν καιηφῆς καὶ περίλυπος ἀρχαῖος τοῦ ὑπηρετῆς, τοῦ ὁποῖου ἐγνώριζε καὶ τὴν φρόνησιν καὶ τὴν πίσιν, εἶπε πρὸς αὐτὸν ὅτι ἐλυπεῖτο, θλέπων τὸν κύριόν του περιγέλων νῦν μὲν τῶν ὑπηρετῶν του, μετ' ὀλίγον δὲ ἴσως καὶ τοῦ κοινοῦ, ἂν προλαβῶν δὲν καταπαύσῃ τὰς εἰς τὴν οἰκίαν του συμβαινούσας ἀταξίας.

— Τί θέλεις νὰ εἴπῃς; τὸν ἠρώτησεν ὁ Κόμης. Ἐκφράζου σαφέστερον.

— Φεῦ! βεβαίως συμπεραίνεις, κύριέ μου, ὅτι τὸ σκάνδλον προχώρησε πολὺ, καὶ διὰ τοῦτο ἐτόλμησα νὰ σοὶ τὸ ἀναγγέλω. Ἐπειδὴ ὁσάκις οὐ ἐκθαίνεις τῆς οἰκίας, ὁ Κ. Σποντίνης ἐμβαίνει, καὶ κατακλινόμενος εἰς τὸ δωμάτιον τῆς Κυρίας, περιμένει μίαν καὶ δύο ὥρας ἐνίοτε· ἔπειτα δὲ γράμματα ἀλλεπαλλήλως πέμπονται πρὸς αὐτὸν· ἀλλὰ εἰς πόσας φλυαρίας ἢ τοιαύτη διαγωγὴ δίδει ἀφορμὴν καὶ ἐντὸς αὐτῆς τῆς οἰκίας ἀφίνω νὰ κρίνῃς μόνος.

Ἐπεὶ δὲ ὁ Κόμης δὲν ἐδίστασε παντελῶς νὰ πιστεύσῃ τὰ λεγόμενα. Πρὶν ὅμως ἀποφασίσῃ νὰ πράξῃ τί ὀρθοτικῶς, ἤθελε ψηλαφῆτά τινα σημεῖα καὶ λαβὴν εὐπρόσωπον. Ἐνεκα τούτου παρεκίνησεν τὸν ὑπηρετὴν του νὰ μεσολαβήσῃ, εἰ δυνατόν, ἐπιστολὴν τινα ἐκ τῶν πεμπομένων. Ὁ δὲ ὑπηρετῆς ἔσπευτε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν παραγγελίαν· διότι μετὰ μίαν, ἢ δύο ἡμέρας πραγματικῶς ἐνεχείρισεν εἰς τὸν κύριόν του ἐπιστολὴν φλογερωτάτην, διευθυθεῖσαν πρὸς τὸν Σποντίνην!

Ἐπεὶ δὲ ὁ Κόμης δὲν ἦτο μὲν κυρίως ζηλότυπος, ἀλλὰ κακὰ τὴν περίστασιν ταύτην, ἐκτὸς τῆς πρὸς αὐτὸν ἀχαριστίας, ἠθάρταντο ἐγκαρδίως καὶ τὴν φαρμακερὰν κοκολογίαν τῶν φιλοκατηγόρων ἀνθρώπων. Διὰ τοῦτο ἀπῆλθεν εὐθὺς εἰς τοῦ Σποντίνην· μὴ εὐρὼν ὅμως αὐτὸν οἰκουρούντα, ἠναγκάσθη νὰ περιμένῃ. Ὅτε δὲ ἦλθε μετὰ τὰς συνήθεις φιλοφρονήσεις τῶν εἶπεν.

Ἐπίτρεψόν μοι ἀπροειμιάστως νὰ φανερώσω τὴν αἰτίαν ταύτης μου τῆς ἐπισκέψεως. Αἱ θαμναὶ σου συνεντεύξεις μετὰ τὴν Κόμησαν Δ. γίνονται ὑποκείμενον διαφόρων εἰκαστῶν, αἱ ὁποῖαι θλάπτουσι τὴν ὑπόληψίν της. Σὲ παρακαλῶ λοιπὸν πρῶτον μὲν νὰ παύσῃς τοῦ νὰ συχναῖς εἰς τὴν οἰκίαν μου, δευτέρον δὲ νὰ μοὶ ἐγγείρισῃς πάντα ὅσα ἔλαβες μέχρι τοῦδε γράμματα τῆς συζύγου μου· ὑπόσχομαι δὲ τιμίως νὰ μὴ τὰ μεταχειρισθῶ ἐπὶ κακοῦ. Ἀρνούμενος δὲ ἐπιμόνως καὶ ἀντιτείνοντος τοῦ Σποντίνην, ὁ Κόμης ἐξαγαγὼν ἀπὸ τὸ θυλάκιον τοῦ ἱματίου του πιστόλιον, ἐπαπειλῆσε νὰ συνθλάσῃ ἐν τῷ ἅμα τὴν κεφαλὴν του, ἂν πλείοτερον ἐναντιοῦτο. Τότε ὁ Σποντίνης εἶπεν ὅτι δὲν ἤλπιζε νὰ τὸν ἴδῃ εἰς τοιαύτη ἀγενεὶς βιαιοπραγίας καταφερόμενος, ὥστε νὰ ἐπιπέσῃ βιαίως ὡς μαιρὸνος κατ' ἀόπλου ἀνθρώπου. Ἐνθυμῆθητι (προσέθηκεν εἰς ὁ μουσικός) ὅτι εὐρίσκειται κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν εἰς

τὴν οἰκίαν μου, καὶ παραφρονῶν κινδυνεύεις νὰ μολύνης τὴν μέχρι τοῦδε καθαρὰν τοῦ ὀνοματός σου ὑπόληψιν.

Συγχώρητόν μοι, ὑπέλαθεν εὐθὺς ὁ Κόμης, ἐπεὶ ὁ θυμὸς καὶ ἡ ἐκδίκησις μετὰ παρέσυραν ἐπέκεινα τὸ δέοντος· ἀλλὰ δὲν παριτοῦμαι παντελῶς τοῦ ζήτηματός μου, οὔτε ἀναχωρῶ πρὶν λάβω τὰ προκείμενα ἔγγραφα· ἐπειδὴ δὲ οὐδαμῶς ἀμυθῶν περὶ αὐτῶν, σοὶ προσφέρω καὶ 20000 φράγκων εἰς ἐξυγέρωσίν των, ἢ ὡς ἀνταμοιβὴν τῆς χάριτος. Ταῦτα δὲ λέγων, κατέθηκεν εὐθὺς ἐπὶ τοῦ γραφείου καὶ τὴν ποσότητα ταύτην εἰς χαρτονομίσματα.

Ἐκτοτε ὁ Σποντίνης ἐφάνη ἐνδοιάζων καὶ ἠρώτων νὰ τραυλίξῃ· ἀλλὰ πῶς, εἶπε, διὰ τὰ χρήματα νὰ παραχωρήσω ὅ,τι ἠρώτησεν εἰς τὰς περὶ αὐτῶν ἀπειλάς σου;

Τέλος πάντων ὅμως ὁ μουσικολογιώτατος ὑπέσβεσε, καὶ ἀναζητήσας τὰ γράμματα, παρέδωκεν εἰς τὸν Κόμητα ὁλόκληρον αὐτῶν φακέλλον.

Ἐπεὶ δὲ Κ. Δ. ἐπανεβλῆεν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐκ τῆς ἡδυνῆσθαι ἀπὸ τὴν ταραχὴν καὶ τὴν θλίψιν νὰ ἴδῃ τὴν γυναῖκα του δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἐκεῖνης. Τῇ ἐπαύριον ὅμως εὐρὼν αὐτὴν μόνην εἰς τὸ δωμάτιον, ὤντιναι εἰς πικρῶς τὴν πρὸς αὐτὸν γενομένην ὕβριν, ἐγγειρίζων συγχρόνως καὶ τὸν φακέλλον· ἀλλ' ἡ Κόμησις ἀποκρινομένη ἀταράχως, δὲν ἔχεις, εἶπεν, ὅλην τὴν ἀνταπόκρισιν διότι λείπει ἐτι μία ἐπιστολὴ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς συλλογῆς, καὶ αὐτὴν ἤδη πρὸ ὀλίγου ἐτελείωσα!

Πᾶς τις συμπεραίνει ἐντεῦθεν τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ δυστυχοῦς Κόμητος διὰ τὴν νέαν ταύτης τῆς ἀναδείας ἐνδείξιν.

Πῶς λοιπὸν, Κυρία, τολμᾶς ἢ πιστεύεις νὰ διακαλογηθῆς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον;

Βεβαίως. ἀπεκρίθη ἐκείνη· Σὺ γνωρίζεις ἄριστα τὴν Ἰταλικὴν γλώσσαν.

Ἐ! καὶ τί ἐκ τούτου;

Πολὺ περισσότερο παρ' ὅ,τι νομίζεις! Εἶδον ἐπιθυμῆσαι πάντοτε τὴν συντυχίαν τῶν Ἰταλιζόντων· ὅθεν ἠθέλησε νὰ σοὶ εὐαρεστήσω καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, μανθάνουσα τὴν Ἰταλικὴν, διὰ νὰ σὲ ἐκπλήξω. Ὁ Κ. Σποντίνης μοὶ τὴν ἐδίδαζε παρηγγελμένον νὰ διατηρήσῃ τὸ γεγόμενον ὡς μυστήριον. Τὰ δὲ γράμματα, περὶ τῶν ὁποίων γίνεται τὸσον λόγος, μετεφράσθησαν ἀκριβῶς ἐκ τοῦ Μεταστασίου, τῶν ὁποίων ἔχεις εἰς τὴν βιβλιοθήκην, ἀλλεπαλλήλως δὲ πεμπόμενα παρ' ἐμοῦ πρὸς τὸν Κ. Σποντίνην ἐπεστρέφοντο ὑστερον διωρθωμένα. Γνωρίζω ὅτι δὲ νὰ τὰ λάβῃς, ἀπεφάσισας καὶ χρηματικὴν θυσίαν. Ὁ Κ. Σποντίνης πέμψας μοὶ ἤδη τὰς 20,000 φράγκων τὰ ὁποῖα προσέφερες ὑπὲρ αὐτοῦ, μετὰ παρακαλεῖ νὰ παραστήσῃ τὴν ἀλήθειαν τοῦ πράγματος διὰ νὰ παύσῃς ταραττόμενος καὶ ἀδικῶν ἄλλους.

Οἱ λόγοι οὗτοι ἦσαν τοσοῦτον πιθανοί, ἢ δὲ τιμιότητις τῆς Κ. τοιαύτης, ὥστε ὁ σύζυγός της δὲν ἐνόμισε φρόνιμον, οὔτε χρηστότηδες νὰ ἐπιμένη περισσώτερον εἰς τὰς φαντασιώξεις ὑπόφιας του.